

lijke textielontwerp met het hert van Voysey (van 1908, afb. 13) en zijn vroegere patronen geen fundamenteel verschil. Toch willen wij ten afscheid nog eens geheel onder de bekoring komen van deze fijne boompjes, van deze zoo precies en sierlijk geteekende bloemen en grasjes en van deze met groote liefde bestudeerde reeën en herten. Hier heeft hij, dank zij het zeldzaam samengaan van hooge architectonische, decoratieve en menselijke eigenschappen, een hoogtepunt in de textielkunst bereikt.

Want het is juist het menselijke, dat moeten wij ons tenslotte nog eenmaal duidelijk voor oogen stellen, dat bij Voysey nooit heelemaal is uit te schakelen. Reeds het feit dat hij slechts particuliere huizen en bijna alleen landhuizen heeft gebouwd, is daarvoor kenmerkend. Belangrijke, typische stadsgebouwen zijn er eigenlijk van zijn hand slechts zeer weinige; een bureau-inrichting (Essex & Suffolk, Equitable Insurance-Company, Londen, Broad

Street, 1906), een winkel (Atkinsons's, Bond Street, 1911) en een fabriek (Sanderson's Turnham Green 1902). Daarbuiten schijnt Voysey zijn geheele be-

Afb. 11. Voysey, Ingang van de „Garden Corner” in villa Chelsea (1906). Afb. 12. Twee tafeltjes voor dezelfde woning ontworpen